

Pazar muhabbeti

Ünlü Fizikçi Albert Einstein, radyoaktif bozunmalarla ilgili buluşunu anlatmak için bir seri konferans verir.

Şu üniversite senin, bu enstitü benim derken dünyanın büyük bir kısmını dolaşarak, yüzlerce defa aynı konuyu anlatır.

Einstein'i konferanslara götüren otomobil şoförü, yine bir konferansa gitmekte oldukları sırada der ki:

Üstâd, senin konferanslarını dinleye dinleye iyice ezberledim. Şu anda gitmekte olduğumuz yerde seni şahsen tanımazlar. İzin verirsen burada senin yerine ben konuşayım. Konferansı hiç yanlışsız vereceğim!

Şoförünün bu teklifi Einstein'ın hoşuna gider:

- Pekâla öyle olstın. Nasıl olacak bu iş?

- Ben senin ilim adamı kostümlerini giyip kürsüye çıkacağım. Sen de benim şoför kıyafetimi giyinip, salonun arka sıralarında beni dinleyeceksin.

- Anlaştık.

Konferans, plânladıkları gibi seyreder. İlim adamı kıyafetiyle kürsüye çıkan şoför gerçekten de konuyu harfiyyen anlatır. Herkes de, kendisini Einstein zannederek dinler. Ancak konferansın sonunda, dinleyici profesörlerden biri söz isteyip zor bir soru sorunca işler karışma noktasına gelir. Fakat şoför oldukça zekidir. Vaziyeti hemen toparlar ve sorunun sahibi profesöre:

- Sizin sorduğunuz, üzerinde konuşmaya değmeyecek kadar basit bir meseledir. Onu şoförüm bile bilir. Lütfen şoförümün cevabını o versin, diyerek Einstein'ı işaret eder...

NUMARALI FIKRALAR

Uzun süre ıssız bir yerde ve bir arada ka-

Ne söyleyeceğini herkesin bildiği hatip!

lan bir grup arkadaş, vakit geçirmek için bildikleri fıkraları birbirlerine anlatırlar. Anlata anlata, dinleye dinleye herkes birbirinin bildiği bütün fıkraları ezberler. Zamanla iş öyle bir hâl alır ki, birisi fıkra anlatacağı zaman "Leb demeden leblebiyi anlayıp" gülmeye başlarlar. Daha sonra akıllarına gelen bir fikre uyarak bildikleri fıkraların hepsine birer sıra numarası verirler. Artık gülmek için fıkranın numarasını söylemek yeterlidir. Fıkra anlatacak kişi "bir" dedi mi, hep birden gülmeye başlarlar. Zira, söylenen rakamın, hangi fıkraya ait şifre olduğunu hepsi bilmektedir.

Şimdi biz de size, numara sırası verdiğimiz bazı sözler taktim edeceğiz. Bakalım bu sözlerin sahibini tanıyabilecek misiniz?

- 1- Benim işçim, benim memurum, benim köylüm, benim yetimim, benim dulum.
- 2- Vatandaşın karnı tok, sırtı pek olcek.
- 3- Kimse aç, açık kalmayacak.
- 4- Bize inanmaya, bize güvenmeye devam edin.

- 5- Biz millet için varız.
- 6- Gap'ı gapdırmam.
- 7- Demokrasi mücadelesi vererek geliyoruz.
- 8- Yollar yürümeyle aşınmaz.
- 9- Hazineyiz yetmiş sente muhtaç.
- 10- Akan kan yerde kalmayacak.
- 11- Eşkiyanın burnu sürtülecektir.
- 12- Bu ülkede herkes birinci sınıf vatandaşdır.
- 13- Şapkamdan ne istiyorlar, bilmem

ki...

- 14- Meşru zeminde çare tükenmez.
- 15- Vatandaş enflasyona ezdirmeyiz.
- 16- Benzin vardı da biz mi içtik?
- 17- Enkaz devraldık.
- 18- Herkese aş, herkese iş, herkese iki anahtar.
- 19- Fikirleri taban tabana zıt iki partinin koalisyon hükümeti kurması eşyanın tabiatına aykırıdır.
- 20- Memleketin farklı görüşte iki büyük partisi geniş tabanlı bir koalisyon hükümeti kurmuştur.
- 21- Dün dündü bugün bugündür!

EYİ BİLİRİZ!

Sıra numarası verdiğimiz vecizelerin hangi ünlü hatibimize ait olduğunu sormamıza gerek yoktur. Çünkü siz yıllardır (elektrik kesintileri hâric) hemen hergün dinlediğiniz bu numaralı sözlerden birini bile okuduğunuz zaman, sahibini düşünmenize gerek kalmadan "şıp" diye biliveriyorsunuz.

Hatta, şoförünün Einstein'a dediği gibi, vatandaş olarak bu ünlü hatibimize şöyle bir teklifte bulunsanız:

- Üstâd, senin konuşmalarını radyoda, televizyonda ve meydanlarda dinliye dinliye iyice ezberledim. Müsaade edersen bir seferinde senin yerine kürsüde ben konuşayım. Bütün söylediklerinizi eksiksiz tekrar edebilirim.

Veya bu ünlü hatibimiz, konuşmasına başlamadan önce kürsüden şöyle seslense:

- Benim vatandaşlarım. Ne diyeceğimi bilir misiniz?

Herhalde vatandaşlardan, yeri göğü inleten bir nidâ ile şu cevabı alır:

- Eyi biliriz!

● Sefa Koyuncu